

Foto: Valentijn te Plate

De Brabantse Maasheggen officieel benoemd tot internationaal UNESCO-biosfeergebied.

PROCEDURE NA 2 JAAR SUCCESVOL

Maasheggen benoemd tot UNESCO-biosfeergebied

Op woensdag 25 juli 2018 zijn de Brabantse Maasheggen officieel benoemd tot UNESCO-biosfeergebied. Biosfeergebieden belichamen een unieke relatie tussen natuurlijk en cultureel erfgoed. De Maasheggen zijn nu het enige biosfeergebied van Nederland.

Foto: Valentijn te Plate

De Vereniging Nederlands Cultuurlandschap (VNC) zet zich al jaren in voor behoud en herstel van de Maasheggen. In 2016 hebben we een extra bijdrage van 1,34 miljoen euro ontvangen van de Postcode Loterij voor een plan om de Maasheggen duurzaam te redden. In het kader van dit plan is de VNC samen met de gemeente Boxmeer in 2016 de procedure gestart om het Maasheggengebied internationaal erkend te krijgen als onderdeel van het Mens- en Biosfeerprogramma van UNESCO. Ook heeft de VNC dankzij de extra bijdrage gronden kunnen

VERENIGING NEDERLANDS
CULTUURLANDSCHAP

opkopen om de heggenstructuur veilig te stellen. Daarnaast voeren we herstelwerkzaamheden uit in het gebied.

Oudste cultuurlandschap van Nederland

De Maasheggen vormen het oudste cultuurlandschap van Nederland. In grote delen van het gebied is het heggenlandschap nog ouder dan de oudste wegen aldaar, zelfs die uit de Romeinse tijd. Het karakteristieke met hagen omlijste gebied omvat naast heggen onder meer weides, poelen en knotbomen. Vroeger werden de meidoorns in elkaar verflochten en dienden ze honderden jaren als natuurlijke hekwerken om vee binnen de perken te houden.

Het vlechten van heggen is ook vandaag de dag nog een springlevende traditie. Jaarlijks organiseert de Stichting Landschapsbeheer Boxmeer (SlaBox) in de Maasheggen het Nederlands Kampioenschap Maasheggenvlechten. Tientallen teams van vlechters strijden daarbij onder toezienend oog van duizenden toeschouwers om de trofee de 'Gouden Hiep'.

Kansen voor verdere duurzame ontwikkeling

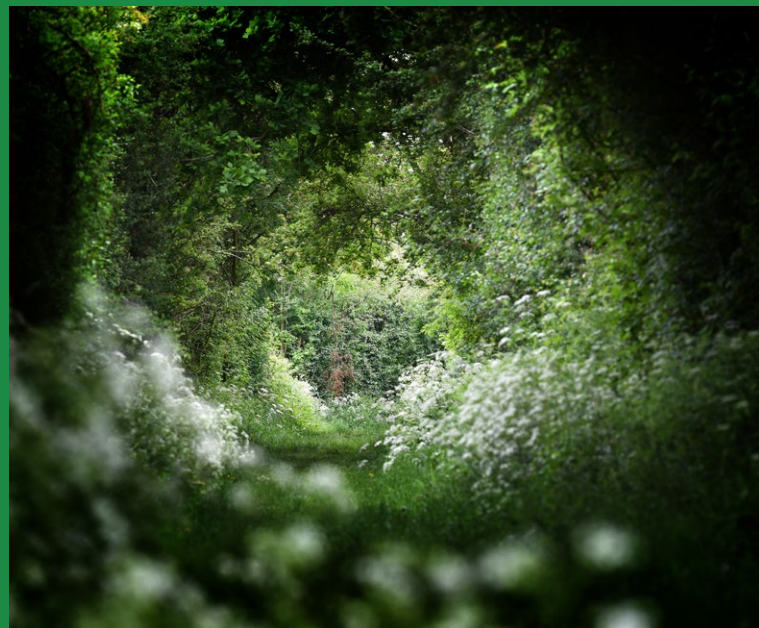
UNESCO's Mens- en Biosfeerprogramma is in 1971 geïntroduceerd en kent drie kernfuncties toe aan de gebieden die de status van biosfeergebied hebben gekregen: behoud, duurzame ontwikkeling, en onderzoek en monitoring. Door de inzet van onderwijs, cultuur

en wetenschap wordt in deze gebieden gezocht naar een optimale balans tussen de mens en zijn omgeving.

Voor de Noordelijke Maasvallei is de toekenning van de biosfeerstatus een heuglijk feit. Deze biedt kansen voor verdere duurzame ontwikkeling waarin het karakter van het gebied versterkt wordt.

De toekenning van de biosfeerstatus is tot stand gekomen dankzij een succesvolle samenwerking van gemeente Boxmeer, gemeente Cuijk, Staatsbosbeheer, Vereniging Nederlands Cultuurlandschap, Brabants Landschap, waterschap Aa en Maas, SlaBox, ZLTO en provincie Noord-Brabant.

De Maasheggen UNESCO-biosfeergebied: een gebied met een speciale status waar mens en natuur samenleven.

Landschaps- elementen horen bij de landbouwgrond

Met een beetje pech zorgt slagschaduw zo voor een paar hectare minder subsidiabele landbouwgrond.

In het *Landschappelijk* herfstnummer van 2017 schreven we over de letterlijke schaduwwerking van de meetmethodes van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) en de gevolgen daarvan voor de subsidie die boeren ontvangen voor hun oppervlakte landbouwgrond.

De situatie was als volgt: in Nederland tellen landschapselementen zoals heggen en houtwallen niet mee bij de oppervlakte van landbouwgrond, waarvoor boeren Europese subsidie kunnen ontvangen. Dit in tegenstelling tot wat de in ons omringende landen zoals België, Duitsland, Engeland en Frankrijk het geval is. Daar maken – geheel in overeenkomst met de Europese richtlijn – landschapselementen wél onderdeel uit van het subsidiabele landbouwoppervlak.

Bijkomend probleem in Nederland is er dat bij het bepalen van het subsidiabele landbouwoppervlak gebruikgemaakt wordt van luchtfoto's, waarin met enige regelmaat de slagschaduw van de landschapselementen per abuis wordt meegeteld bij het bepalen van de oppervlakte van die elementen. Met andere woorden: als de zon laag stond toen de luchtfoto gemaakt werd en een heg daardoor een lange schaduw werpt, kan dat met een beetje pech zo een paar hectare minder subsidiabele landbouwgrond betekenen. Het gevolg: veel boeren houden hun heggen en houtwallen zo kort en klein mogelijk, zodat hun oppervlak grond groter is en zij daardoor recht op meer subsidie hebben.

Veel heggen en houtwallen overleven dit ge-snoei, gezaag en geploeg uiteindelijk niet, en verdwijnen...

Een probleem dat zó verholpen zou zijn als landschapselementen bij het subsidiabele landbouwoppervlak zouden horen. In een tijd waarin ons landschap zwaar onder druk staat en de roep om meer natuur en biodiversiteit steeds luider wordt, was het ons inziens onbestaanbaar dat de Nederlandse overheid niet de kansen aangrijpt die Europa biedt om het beheer van landschapselementen te beschouwen als onderdeel van het landbouwoppervlak en dus wél te vergoeden.

Brief aan de minister

Daarom heeft de VNC op 1 juni jongstleden, samen met LandschappenNL, LTO Nederland, BoerenNatuur en andere partijen, minister Schouten van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit een brief gestuurd waarin de minister werd opgeroepen landschapselementen op te nemen in de hectarevergoeding van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB).

De oproep kreeg gehoor in de Tweede Kamer, toen Kamerleden van een vijftal partijen in een overleg met de minister hierover vragen stelden. Vervolgens ontvingen wij, de gezamenlijke briefschrijvers, een reactie van de minister waarin zij zegt veel waarde te hechten aan het beschermen en in stand houden van landschapselementen.

Volgens de minister moeten "landbouw, natuur en milieu met elkaar in evenwicht gebracht [...] worden en dat dit onder meer moet samengaan met het behoud van historisch cultuurlandschap en versterking van de biodiversiteit". Dit zijn mooie woorden, maar de harde realiteit is dat precies het tegenovergestelde gebeurt: waardevolle cultuurlandschappen worden uitgehold, zowel binnen het eigendom van natuurorganisaties als daarbuiten bij de boer. En doordat er steeds minder geld is, wordt het voor boeren steeds minder populair om er überhaupt nog in te investeren.

De minister gaat nu in kaart brengen "wat nu al gebeurt en kan om bij te dragen aan de bescherming van landschapselementen en wat de effecten zijn van het opnemen van landschapselementen in de hectarebetaling van het GLB".

Niettemin zal zij deze inzichten pas meenemen in de uitwerking van het GLB na 2020. De minister zal de Kamer hierover in het vroege najaar van 2018 informeren en heeft ons beloofd ons een afschrift van dit schrijven te sturen.

Hier zijn wij uiteraard erg benieuwd naar. We houden u hiervan op te hoogte.

Foto: 123RF

Op dinsdag 24 juli heeft de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap (VNC) de eerste otterholt aangelegd binnen het project 'de Groen Blauwe Rijn Alliantie'. Deze kunstmatige otterschuilplaats is bedoeld om de kwetsbare otter een veilig onderkomen te bieden.

Eerste otterholt aangelegd

De otterholt, die ligt aan de Linge tussen Arnhem en Nijmegen, is de eerste van in totaal 40 aan te leggen holts in Nederland en Duitsland. Bij de feestelijke aangelegenheid waren heemraad Mathieu Gremmen van Waterschap Rivierenland, boswachter Thijmen van Heerde van Staatsbosbeheer en VNC-directeur Jaap Dirkmaat aanwezig.

VNC en de otter

In de tweede helft van de jaren tachtig van de vorige eeuw luidde de toenmalige Vereniging Das&Boom, voorganger van de VNC, de noodklok over het aanstaande uitsterven van de otter. Velen die de otter als studie-object, logo of doelstelling hadden, reageerden als door een horzel gestoken. De otter was bedreigd, maar zeker niet aan het uitsterven, vonden zij... In september 1988 werd de laatste otter van Nederland doodgereden en in 1989 werd de otter officieel uitgestorven verklaard. Vervolgens moest de minister aan de Tweede Kamer uitleggen waarom er pas

een beschermingsplan voor de otter kwam nadat deze al was uitgestorven. Een uiterst traag en droefstemmend herintroductieplan werd vervolgens gemaakt. Momenteel wonen er in Nederland ongeveer 200 otters, nazaten van dit in 2002 door de overheid gestartte herintroductieproject.

In 2011 maakte toenmalig staatssecretaris Bleker zijn draconische bezuinigingsplannen op het gebied van natuurbeheer bekend. De Stichting Das&Boom, die (na in 2006 te zijn opgegaan in de VNC) als 'waakhond' was achtergebleven om behaalde resultaten te bewaken, kwam in actie. Via een succesvolle wervingcampagne werd voldoende geld verzameld om de Nederlandse overheid voor de rechter te slepen, om de onverantwoordelijke bezuinigingsmaatregelen ten aanzien van natuur en landschap terug te draaien.

Eén van die rechtszaken betrof de otter: Das&Boom eiste dat de overheid meer zou

doen om het duurzaam voortbestaan van de otter in Nederland veilig te stellen. De rechter gaf Das&Boom gelijk en droeg de Nederlandse Staat op alle gevaarlijke otter-oversteekplekken binnen één jaar te verbeteren of te verwijderen.

De Staat ging tegen deze uitspraak in hoger beroep! Een beschamende gedachte dat de overheid kennelijk denkt zich niet te hoeven houden aan de door haar zelf gemaakte wet, daar vervolgens op gewezen wordt en die uitspraak dan ook nog eens aanvecht. Een jaar later stelde de rechter Das&Boom wederom in het gelijk en gebod hij de Staat ervoor te zorgen dat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen één jaar na betekening van het rechtbankvonnis, de urgentste van de reeds bekende otterknelpunten (plaatsen waar otters worden doodgereden) zouden zijn opgelost. Inmiddels zijn alle knelpunten – op één na – opgelost en leven er zo'n tweehonderd otters in Nederland. Niettemin sterven er jaarlijks circa vijftig otters in het verkeer.

De eerste otterholt is geplaatst aan de Linge tussen Arnhem en Nijmegen. Deze kunstmatige otterschuilplaatsen zijn bedoeld om de kwetsbare otter een veilig onderkomen te bieden.

Foto's: Peter Ceelen

Ook inteelt vormt een bedreiging voor de kwetsbare populatie. Voor de genetische uitwisseling is het belangrijk dat de Nederlandse en de Duitse otterpopulaties beter met elkaar verbonden raken.

Veilige schuilplekken

Otters zijn nomadische dieren die gebruikmaken van verschillende verblijfplaatsen langs waterlichamen. In ons vroegere landschap konden otters voldoende veilige, ondergrondse verblijfplaatsen vinden, zoals tussen de holtes tussen boomwortels langs waterwegen. Tegenwoordig zijn er echter nog maar weinig van dit soort plekken te vinden in Nederland. Otters kunnen het hele jaar door jongen krijgen, dus ook in de winter. Door de aanleg van kunstmatige otterholts, die in de oevers van waterwegen worden ingegraven, bieden we otters veilige schuilplekken waar ze kunnen rusten en jongen kunnen krijgen.

De holts zijn ontworpen en worden aangelegd naar Engels voorbeeld. In tegenstelling tot wat in ons land het geval is, komen er in Engeland nog wel vrij meanderende beken

en rivieren voor met bomen erlangs, waarvan de wortels door otters als natuurlijke schuilplaatsen worden gebruikt. Ook in Engeland zijn echter kale en onherbergzame wateringen. Vandaar dat de Engelsen al jarenlang kunstmatige otterholts aanleggen om ook daar hun otters een veilige plek te kunnen bieden. Met de kennis die de VNC in Engeland heeft opgedaan, leggen we nu in Nederland otterholts aan.

“Het gaat in Nederland niet meer gebeuren dat overal langs de oevers bomen staan,” constateert Jaap Dirkmaat. “Daarom is de plaatsing van otterholts een hele goede oplossing, waarin otters hun jongen in een veilig nest kunnen grootbrengen.”

Ministerium für Innovation,
Wissenschaft und Forschung
des Landes Nordrhein-Westfalen

provincie
Gelderland

Groen Blauwe Rijn Alliantie

Deze beschermingsmaatregel maakt onderdeel uit van het Interreg-project de Groen Blauwe Rijn Alliantie (GBRA): een project waarbij Nederland en Duitsland samenwerken aan de versterking van de grensoverschrijdende ecologische verbindingen voor onder andere otters en trekvis. De GBRA werkt daarbij samen met Waterschap Rivierenland.

Als onderdeel van het project worden zogenoemde 'stepping stones' gerealiseerd: verblijfplaatsen die de migratiemogelijkheden voor aquatische diersoorten moeten bevorderen. De veertig otterholts, waarvan er twintig in Nederland en twintig in Duitsland komen, maken hier deel van uit, net als ijsvogel- en oeverwaluwvanden. Binnen de GBRA is de VNC verantwoordelijk voor de aanleg van de stepping stones. De eerste otterholt is aangelegd op terrein van Staatsbosbeheer.

Op zaterdag 23 juni heeft Jaap Dirkmaat, oprichter/directeur van de VNC en medeoprichter/voorzitter van de Stichting Das&Boom, een koninklijke onderscheiding ontvangen tijdens de algemene ledenvergadering van de VNC. Dirkmaat ontving het lintje uit handen van Mark Slinkman, burgemeester van de gemeente Berg en Dal, en is met de onderscheiding benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

VNC-directeur Jaap Dirkmaat geridderd

Een paar citaten uit de toespraak van de burgemeester:

- ✔ “Met grote voortvarendheid, vasthoudendheid en een tomeloze inzet hebt u zich letterlijk dag en nacht ingezet voor het behoud van de das. En met succes.”
- ✔ “U hebt de gave om zich op vele niveaus adequaat te kunnen bewegen om aandacht te vragen voor natuur en landschap. Zo hebt u er bijzonder slag van om met kinderen om te gaan, hen enthousiast te maken voor het belang van de natuur, en zo mede een basis te leggen voor de natuurbescherming door komende generaties.”
- ✔ “Uw activiteiten voor VNC resulteren onder andere in een Deltaplan voor het landschap [...] en het voorbeeldgebied Ooijpolder resulteerde mede onder uw bezielend voorgaan in het grootste landschapsherstelplan in de Nederlandse geschiedenis, waarbij 500 hectare agrarisch boerenland werd hersteld.”
- ✔ “Meneer Dirkmaat, door deze inzet en uw enthousiasme heeft u in de afgelopen tientallen jaren heel veel bereikt voor het behoud en beheer van het (duurzame) Nederlandse landschap.

Die waardering, voelen wij, hier aanwezig. Maar deze wordt ook veel breder, tot op nationaal niveau, van harte onderschreven.”

De VNC is buitengewoon trots op deze bijzondere erkenning voor haar directeur. Wij willen alle genodigden hartelijk danken voor hun aanwezigheid, van wie een aantal speciaal voor deze gelegenheid van heinde en verre naar Beek-Ubbergen toegekomen is.

Een video van de uitreiking van het lintje is te bekijken op onze website.

Foto: Valentijn te Plate

Terugblik ALV

Op zaterdag 23 juni jongstleden vond weer de jaarlijkse algemene leden-vergadering (ALV) van de VNC plaats. Als locatie was dit jaar gekozen voor Huize Wylerberg in Beek-Ubbergen, waar de VNC ook haar kantoor houdt.

Die keuze was niet toevallig. Bij aanvang van de vergadering betrad burgemeester Mark Slinkman van de gemeente Berg en Dal de zaal met heugelijk nieuws: het had Zijne Majesteit de Koning behaagd Jaap Dirkmaat, oprichter/directeur van de VNC, te mogen benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau (meer daarover op pagina 5). Mede door deze voor intimi aangekondigde feestelijkheid werd de vergadering uitzonderlijk druk bezocht en was de historische muziek-zaal van het pand tot de nok toe gevuld.

Foto: Valentijn te Plate

Ooijpolder: grootste Nederlandse landschapsherstelproject

Aansluitend aan de vergadering vertrok het gezelschap op excursie naar de Ooijpolder. Hier is het *Deltaplan voor het landschap* van de VNC succesvol uitgerold over het gebied. Het landschap in de Ooijpolder heeft in

slechts vier jaar tijd een ware metamorfose ondergaan. Dit was mogelijk gemaakt door een extra bijdrage van de Postcode Loterij aan de VNC.

Van 2010 tot en met 2013 is hard gewerkt aan de aankleding van het landschap: maar liefst 45 kilometer aan landschapselementen

is aangelegd en onder duurzaam beheer gebracht. Met de boeren in het gebied zijn contracten voor een periode van dertig jaar afgesloten, waarmee zij een eerlijke prijs hebben gekregen om het landschap goed en duurzaam te beheren.

Door de aanleg van heggen, knotbomen, bloemrijke slootranden, graskruidentroken en plasdras-oevers is het gebied omgetoverd tot aantrekkelijk boerenlandschap. Dit is het grootste landschapsherstelproject uit de Nederlandse geschiedenis. Ook is er twaalf kilometer aan wandelpaden aangelegd, waarover Jaap Dirkmaat het gezelschap rondleidde en waarlangs hij de enthousiaste toehoorders het herstelde landschap liet zien.

De dag werd zoals gebruikelijk afgesloten met een feestelijke borrel. De VNC dankt haar leden dat zij in zulke groten getale aanwezig waren en hoopt u volgend jaar opnieuw te mogen verwelkomen.

Het landschap in de Ooijpolder heeft in slechts vier jaar tijd een ware metamorfose ondergaan.

Foto: Valentijn te Plate

De grote droogte in waterland

De natuur haar gang laten gaan, je hoort het veel dezer dagen. Men doelt dan op de effecten die grote langdurige droogte heeft op in het wild levende planten en dieren. Ja, onze eigen dieren moeten natuurlijk gekoeld worden en krijgen extra water, ook onze tuinen sproeien we uiteraard en we schaffen zo veel airco's aan dat er in het ganse het koninkrijk vrijwel geen meer te krijgen is.

Een koninkrijk dat voor de helft onder zeeniveau ligt, en waar drie grote rivieren doorheen stromen, op weg naar hun monding in de zee. Een land van meren, moerassen en vennen, honderden beken en beekjes – kommer en kwel. Een koning die, vóór hij de troon besteeg, watermanagement als werkgebied koos.

In tijden van oorlog of dreiging hier geen tactiek van de verschroeide aarde. Nee, de verdediging bestond er hier uit legers te stoppen door de boel onder water te laten lopen.

Maar hoe apart dit lage land, dit Nederland, ook mag zijn, de grote droogte komt ook hier, nu de aarde zich warmloopt voor een helse marathon waarbij alle leven wordt meegeleurd in een mallemolen, waar vanaf nu voortdurend soorten lukraak uit worden geslingerd. De fossielen van de toekomst.

De natuur bestaat allang niet meer. Het is onze natuur voor zover wij haar toelieten, lie-

ten leven, gedoogden, uitnodigden, tolereerden, beheerden en beheersten: ontrafeld, opgeborgen, omrasterd, afgebakend, ontwaterd en ontbost. Die natuur, kunstmatig nat gehouden aan een infuus, moet – nu een straffe hand droogte en hitte brengt – als nooit tevoren zichzelf zien te redden.

Geen beek stroomt hier nog normaal; geen waterpeil is natuurlijk. Maar als in dit volstrekt abnormale gereguleerde land de natuur begint te sterven, dán vinden we het opeens wel de natuur.

Absurde metingen gaan wetenschappelijk aan de ramp voorbij. Voor bomen waarvan de wortels niet bij het grondwater kunnen, is niet relevant of het een decimeter geregend heeft in mei en er straks in oktober weer een meter bij komt. Of dat het in juni of juli nog een millimeter hier en daar gespetterd heeft, waardoor het niet overal aan één stuk droog was.

Voor bomen geldt dat ze twee of meer maanden geen druppel hebben kunnen opzuigen uit de droge grond. Voor de egels, mollen en dassen geldt dat slakken, regenwormen en kevers wegduiken en onbereikbaar worden, dat ze zonder energiegelovende calorieën verder moeten lopen op hun laatste tandvlees, op zoek naar voedsel of water. Veel sneuvelen op de weg, maar de meeste kruipen weg en sterven jammerlijk. Heel Europa zal onna-

tuurlijke droge en hete periodes over zich heen krijgen. Zuidelijke landen worden hier al jaren door geteisterd, waardoor er cactussen groeien in droge rivierbeddingen.

De elfhonderd jaar oude baobabbomen in Afrika sterven doordat ze extreme weersveranderingen niet het hoofd kunnen bieden. Weersomstandigheden die ze in al die elfhonderd jaar nog niet eerder meegemaakt hebben. Het Great Barrier Reef bij Australië sterft door opwarming van het zeewater, en de kliffen van zeevogeleilanden in de wereld-zeeën verstillen nu de zeevogels, die daar met honderdduizenden in kolonies broedden, niet meer zijn teruggekeerd. De koningspinguïnpopulatie is zelfs met negentig procent achteruitgegaan. En zo klinkt op steeds meer plekken de fanfare van honger en dorst. Het zijn de spreekwoordelijke kanariepietjes in de mijn die stoppen met zingen. En wij?

Wie deze signalen niet oppikt en het de natuur noemt, zeker in dit kunstmatige landje van ons, luistert niet en zal voelen.

Jaap Dirkmaat,
directeur

Herfstactie 2018

Over enkele dagen ontvangt u van ons informatie over de Herfstactie, die dit jaar in het teken staat van een **extra auto**.

Er is een groeiend aantal projecten op meerdere plekken in Nederland. Onze projectleiders moeten daarvoor vaker op pad. Meestal naar plekken die niet met het openbaar vervoer te bereiken zijn. Daarom vragen wij ditmaal uw bijdrage voor de aanschaf van een extra auto.

We hopen dat we, met uw hulp, de Herfstactie tot een succes kunnen maken!

Word vrijwilliger in het Landschapsmuseum!

Lijkt het je leuk om bezoekers rond te leiden in en rond het prachtige rijksmonument Huize Wylerberg in Beek-Ubbergen? Word dan ook vrijwilliger van het Landschapsmuseum! Neem contact op met Liesbeth Kemme via lkemme@nederlandschcultuurlandschap.nl of bel naar 024 684 22 94.

Gouden Zwaluw 2018 uitgereikt

Op donderdag 7 juni reikte de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap (VNC) in LUX in Nijmegen vier Gouden Zwaluwen uit aan personen en organisaties die zich verdienstelijk hebben gemaakt om natuur in straat, wijk of stedelijke omgeving te bevorderen.

Foto: Valentijn te Plate

Na een welkomstwoord van Harry Keereweer, voorzitter van de VNC, presenteerde VNC-directeur Jaap Dirkmaat alle winnaars en reikte hij hun de fraaie Gouden Zwaluw uit. Vervolgens ging een deel van de gasten voor een korte excursie naar het nieuwe museum De Bastei en bleef een ander deel van de gasten in de zaal achter voor een boeiende presentatie van Jochem Kühnen over de gierzwaluw. De middag werd afgesloten met een feestelijke netwerkborrel in café LUX.

De winnaars

VNC selecteerde uiteindelijk vier projecten voor een Gouden Zwaluw:

- ✔ **Project Klinkenbergerplas (gemeente Oegstgeest)**
Voor de metamorfose van een eentonige ontgrondingsplas naar een oase van natuur en landschap, waar educatie en recreatie hand in hand gaan en waar men – omringd door flora en fauna – tot een weldadige rust komt.
- ✔ **Vogelpaleizen van Kees Buckens (Rotterdam)**
Voor de kunstzinnige en succesvolle huisvesting van vogels, met oog voor herinering en hergebruik van materialen, die niet alleen vogels vrolijk stemmen.

- ✔ **Landerij De Park (Elst, gemeente Overbetuwe)**

Voor het omzetten van dromen in een blijde werkelijkheid voor jong en oud, verwezenlijkt op landbouwgrond; duurzaam, groen, uitnodigend en leerzaam.

- ✔ **Jochem Kühnen (Beek, bij Nijmegen)**

Steun en toeverlaat voor gierzwaluwen en ander stadsleven die als pleitbezorger met alle benodigde instanties het gesprek aangaat, concrete doelen stelt en bereikt.

Wethouder

Ook wethouder Harriët Tiemens van de gemeente Nijmegen was aanwezig om het boek *Natuur in de straat* in ontvangst te nemen. Dit boek is, nadat het in 2011 was uitgekomen, naar alle wethouders groen en natuur van Nederland gestuurd, als stimulans en als opdracht om natuur in hun gemeente te bevorderen. Nu er nieuwe verkiezingen zijn geweest en daarmee nieuwe wethouders zijn gekomen, worden de boeken opnieuw verstuurd. Wethouder Tiemens ontving het boek als eerste.

De uitreiking is terug te kijken op <http://www.nederlandscultuurlandschap.nl/video>.

Geef uw e-mail-adres aan ons door

Voor de efficiëntie van onze administratie is het van belang dat wij onze leden via e-mail kunnen bereiken. Op die manier kunnen wij u ook op de hoogte houden van belangrijk nieuws rondom de vereniging en kunnen wij u uitnodigen voor jaarlijkse bijeenkomsten zoals de algemene ledenvergadering.

Daarom verzoeken wij u uw e-mailadres aan ons door te geven. Meld het ons alstublieft ook als u recent uw e-mailadres heeft gewijzigd of als niet zeker weet of u uw e-mailadres al aan ons heeft doorgegeven.

U kunt contact opnemen door: een mail te sturen naar:

info@nederlandscultuurlandschap.nl
of tijdens kantooruren te bellen naar 024-684 22 94.

Privacy

De VNC houdt zich aan de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Dat betekent dat wij zorgvuldig met uw gegevens omgaan, deze in geen geval verstrekken aan derden en dat u het recht heeft uw contactvoorkeuren met de VNC te wijzigen.

Meer informatie over hoe wij uw gegevens verwerken kunt u lezen in onze privacyverklaring. Deze is te raadplegen op www.nederlandscultuurlandschap.nl/over-vnc.

U kunt op ieder gewenst moment uw bij ons bekende gegevens opvragen via 024-684 22 94 of via info@nederlandscultuurlandschap.nl. Indien u het blad *Landschappelijk* niet meer wenst te ontvangen of als u wijzigingen in uw gegevens wilt doorgeven, kan dat tevens via deze kanalen.

Wij worden gesteund door

